

Nagyboldogasszony – Szűz Mária mennybevételének ünnepe

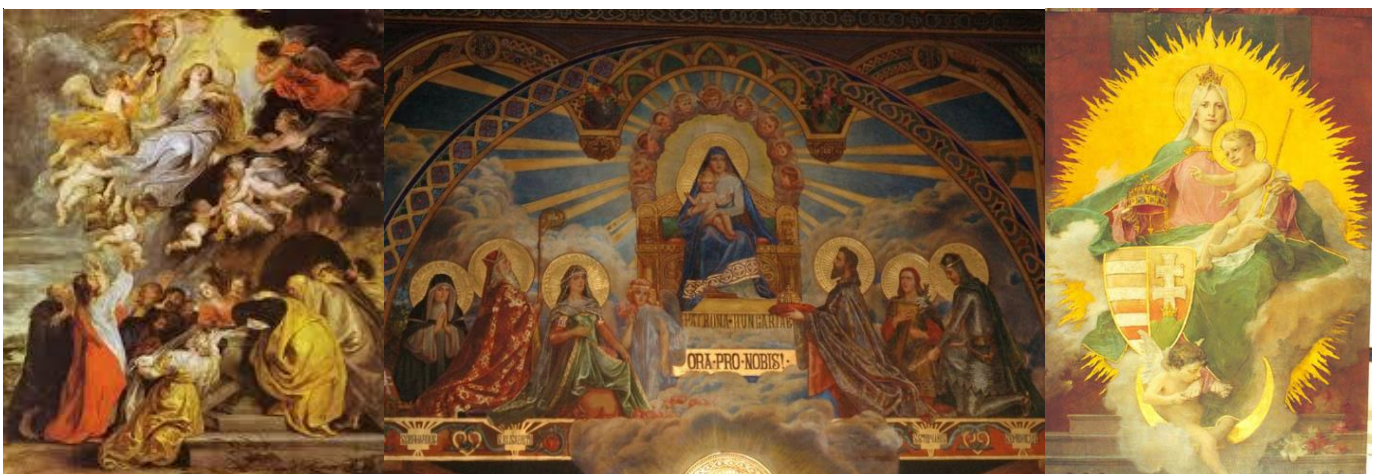

(Képrészlet: Tiziano: Mária mennybemenetele, 1516–18)

- **A Hétfboldogasszonyhoz kötődő 7 fő Mária-ünnep közül az ötödik Nagyboldogasszony napja, augusztus 15-én. Ez Mária mennybevételének, mennybemenetelének ünnepe, az egyik legkiemelkedőbb Mária-ünnep, amikor az Égi Szűz hatása a legtisztábban tud megnyilatkozni.**
- **Jézus Krisztus a keresztfánál János apostolra bízta az édesanyját, Máriát,** aki eredetileg ugyan Názáretben élt, de később, Kr. u. 46-ban Jánossal Efezoszba költöztek, ahol az apostol Mária közreműködésével írta meg az evangéliumát.
- Többször előfordult, hogy Mária és János elhagyták efezoszbeli lakhelyüket, s felkeresték azokat a nevezetes helyszíneket, amelyek Jézus életével összefüggtek: például a Tábor hegyet, ahol a színeváltozás történt, vagy a Golgotát, ahol a megfeszítésre sor került. Az egyik ilyen alkalommal elmentek együtt a **Getsemáne-kertbe,** ahol szintén nagyon fontos események történtek, s **itt halt meg Mária Kr. u. 56-ban, augusztus 15-én.**
- Az ősegyházig visszanyúló hagyomány szerint **a Megváltó édesanyjának, Máriának a holttestét nem engedte át a földi enyészetnek, hanem röviddel halála után föltámasztotta és magához emelte a mennyi dicsőségbe.**
- Jeruzsálemben **már az 5. sz. elején megünnepelték Mária mennybevételének napját** (átmenetelnek, születésnapnak vagy elszenderülésnek nevezték). Nyugaton a 7. századtól terjedt el, s mint Mária mennybevitel, *Assumptio beatae Mariae* szerepel a kalendáriumokban.
- **Nagyboldogasszony napja sokfelé búcsúnapp,** számos kegyhelyet, kápolnát, templomot szenteltek a Nagyboldogasszony tiszteletére az évszázadok során, s **a Mária-kegyhelyekre való zarándoklatokkal, körmenetekkel ünnepeltek ilyenkor a hívők.**
- A magyar népi hagyományban ezen a napon **kifejezetten Máriához kötődő szent helyeket, kegyhelyeket kerestek fel az emberek,** s ott imádkoztak az elhunytak lelki üdvéért, mert úgy gondolták, **ilyenkor különösképpen megnyilvánul az Égi Anya kegyelme,** és képes a purgatóriumban szenvedőket magához emelni ugyanúgy, ahogyan ő maga is a mennybe emelkedett. Mindehhez egy érdekes népszokás társult: Máriának sok

helyütt volt egy halotti szobra, amit az ünnep vigíliáján, vagyis előző este koporsóba fektettek, felravataloztak, megsirattak, halotti énekekkel elbúcsúztattak, imádkoztak és virrasztottak mellette – levezettek egy teljes halotti szertartást. Azután elindultak a koporsóval, és körbejárták a határt, végül a templomba visszatérve lebontották a ravatalt, a szobrot eltették, és a szertartás ünneplésbe csapott át: ekkortól a **mennybemenetellel kapcsolatos imákat, énekeket zengtek**, s szentelt virágokból fontak koszorút a templomi Mária-szobor fejére. **Nagyboldogasszony napján már e virágoké volt a főszerep.**

- Az ünnephez szervesen kapcsolódó úgynevezett **„Mária-virrasztás”** szokása azt az ősi hitet tette hagyománnyá, amely szerint **ezen a napon a napfelkeltében meg lehet látni a „Napba öltözött Boldogasszonyt”**.
- **A Nagyboldogasszony-napi gyógynövény- és virágszentelés, virágáldás számos magyar vidéken élt:** ezen a napon virágokat, gyógynövényeket szenteltek, hogy majd velük kezeljék a betegeket.
- **A két Boldogasszony-ünnep köze**, vagyis az augusztus 15. és szeptember 8. (Kisboldogasszony, vagyis Szűz Mária születésnapja) közötti **pár hét varázserejű, szerencsés, termékeny időszaknak számít a népi hagyományban:** a gyógyfüvek, magvak gyűjtésének, a nyárvégi tisztogatásoknak is ideje.
- **Nagyboldogasszony napján** emlékezünk meg arról is, hogy **Szent István király a Szent Koronát és birodalmát, Magyarországot, a magyar népet az Égi Anya kegyeibe és oltalmába ajánlotta 1038. augusztus 15-én!**
Az Érdy-kódexben így olvashatunk az eseményről:
„Annak utána fölemelé ő édes kezeit, szemeit és szívét, lelkét mennyeknek szent országába, és nagy siralmas és könyörületos szóval mondá: Ó, mennyeknek Királyné Asszonya, Istennek szent Anyja és ez világnak megépítő nemes Asszonya, dicsőséges Szűz Mária! Te szentséges kezeidbe és oltalmad alá adom és ajánlom (...) ez szegény országot mind benne való urakkal és szegénnyel, bódoggal egyetemben...”
Így lett hazánkból Regnum Marianum, Mária Országá, így lett égi patrónánk, örökös királynőnk a Nagyboldogasszony, akit a Szent Korona illet, s akinek az aktuális uralkodó mindig csak a földi helytartója volt.
- **Ezen a napon érdemes felidézni azokat a minőségeket is, amelyek az Istenanyához, az Égi Szűzhöz kapcsolódnak, s amelyek segítik a Fény-Anyával való viszonyunk harmonikusabbá válását...**

Az összeállítás Bálint Sándor, Molnár V. József és Váradi Tibor előadásai és vonatkozó írásai, valamint a Magyar Katolikus Lexikon alapján készült.